

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za ožnanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se ožnanilo jederkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovoljivo pošiljati naročnine, reklamacije, ožnanila t. j. vse administrativne stvari.

Deželni zbor kranjski.

S preteklim zasedanjem končal je kranjski deželni zbor šestletno dobo, za katero je bil izvoljen. Volitve so se sicer vršile meseca julija 1883. leta, torej poteče mandat poslancem še le prihodnje leto a ni pričakovati, da bi zbor v sedanjosti sestavi bil sklican še jedenkrat, ker deželni zbori navadno zborujejo jeseni ali celo po zimi. Deželni glavar je torej v svojem končnem govoru po pravici naglašal, da je zboru potekla šestletna postavodajalna doba.

Ako se oziramo deset let nazaj, stopi nam pred oči čas najhujšega pritiska, ki je omogočil, kar se zdi nemogoče zdravemu razumu, da je peščica v deželi bivajočih Nemcev, združena z narodnimi odpadniki in za svoje službe tresočimi se uradniki povspela se do večine v malone čisto slovenski kranjski deželi. Dvajset jih je bilo proti šestnajstim na rodnim poslancem, jeden glas nad večino. Da jim je smrt ali kakšen drug slučaj odtegnil ta glas, ne bi bili mogli zborovati, ker je narodna manjšina zbor proglasila nezakonitim zaradi znanih volilnih manevrov. A smrt jim je prizanašala ves čas in vsi so preživeli vseh šest let, k čemur jim čestitamo. Videli so vsaj potem z lastnimi očmi popolni poraz svoje stranke. Ločili so se od gospodarstva v deželi, ne da bi bili zapustili le jeden čin, katerega bi mogli hvaliti nasledniki. Kar so sklepali zakonov od leta 1878 do 1883, nasprotujejo vsi pravim koristim deželnim in narodnim. Zakon o preskrbovanju ubogih, da si ima v humanitarnem oziru dober namen, služi pogostoma malopridnežem in lenuhom, da mučijo občine s svojimi pretiranimi terjatvami. Zakon o odkupu duhovniške bire pa je bil povse nepotreben, kakor se je že večkrat poudarjalo v deželnem zboru. Tudi tako zvana Vestenekova šolska novela ni baš srečno delo in želeti bi bilo, da se prihodnji deželni zbor loti poprave vseh različnih šolskih zakonov. Pri svojem odstopu l. 1883. se prejšnja nemška večina ni mogla ponašati z nobenim koristnim delom, katerega bi ona bila izvršila tekom svojega vladanja. S silo in krivico prisleparila si je sedeže, oklepala se jih je, če prav je dobro znala, da je brez vsake zaslombe v deželi, do poslednjega trenutka, dokler ni narod pri volitvah leta 1883 jo pahnil z uzurpovanega mesta.

Leta 1883 je narodna stranka vzela krmilo

v svoje roke. Vodila ga je šest let tako spretno in srečno, da celo častita opozicija koncem dobe ni našla grajalnih besed in je Deschman sam moral priznati, da je izvela vse dobre ideje, o katerih se je gledé deželnih financ sanjalo nasprotnikom. Pri debati o proračunu deželnega zaklada je bila dana prilika, osvetljevati gospodarstvo narodne stranke in svetu dokazati, da so strupeni napadi nemških listov na njeno delovanje resnični in ne podlo, lažno obrekovanje. Poslanec baron Schwegel, kateri čedalje bolj stopa v Deschmanove stopinje, pretil je nekaj dni pred debato, da bode pri obravnavi deželnega zaklada razkril slabo gospodarjenje narodne stranke z deželnim premoženjem. Radovedni smo čakali na dan bitke, katero je napovedal nekdanji slovenski pesnik slovenskim zastopnikom, kdo da bode začel in kaj da bode očital. Vzdignil se je res Deschman, kateri z občudovanja vredno vstrajnostjo vrši svoj renegatski posel, a namesto strele, katerega smo pričakovali, slišali smo le dolgočasno razpravo, da bi morali v proračunu dovoljeni krediti biti ločeni natančneje in podrobneje. Ni besedice ni črnil o slabem gospodarstvu, o tratenji z deželnim premoženjem, o nespretnosti, o „nationale Misswirtschaft“ in kar enakih psov on in njegovi pajdaši pisarijo v „Wochenblatt“, v Celjsko vahterco, v Graško Tagespošto itd.

Toda mir besedi! Deschman se usede, ko je slišal, da se tudi on nikdar ni protivil pavšalnemu kreditu, katere zdaj graja, in oglasi se za besedo Schwegel. Zda bode pokalo, mislijo si vsi. Poslušalci na galeriji natezajo ušesa, poslanci pa se zbira bliže govornika, toda le malo časa. Pogubé se drug za drugim presenečeni, ker tudi g. Schwegel ne ve ničesar drugzega grajati na proračunu deželnega zaklada, nego pavšalne kredite. „Tant du bruit pour une omelette!“ Zares, tako žalostne uloge, kakor v tej debati, neso še igrali naši nasprotniki. A kaj jim je zamašilo usta, ki so sicer tako zgovorna, kadar pihajo svoj srd na slovenske zastopnike? Kaj jim je zavezalo jeziče v trenutku, ko bi morali dokazati, da so resnični in utemeljeni napadi na narodno stranko v njihovih glasilih? Odgovor je kratek. Ker neso vedeli, kaj grajati in bi morali sami priznati, da je narodna stranka v šestih letih svojega gospodarenja storila toliko za deželo in narod važnih in koristnih sklepov, ki se

ne dado zanikati, da jih morajo molče priznati celó nasprotniki.

Z opravičenim ponosom so torej govorniki narodne stranke, poslanca Šuklje in dr. Vošnjak in deželni glavar kazali na uspešno delovanje zborovo v pretekli šestletni dobi in Deschman je s kislim obrazom moral pritrdjevati, da je vse to res, a — čujte! — kar je storila in izvršila narodna stranka, vse to so on in njegovi tovariši zmislili, njihove ideje so to bile, le žal, da jim tačas vlada ni bila tako naklonjena, kakor sedanja narodna večina in da ni hotela potrditi sklepov tačasnega deželnega zbora. Kdo se ne smeje? Auersperg-Lasser da nista bila naklonjena tisti — ne stranki, temuč kliki, ki je na Kranjskem naše potegnili gospodarstvo, k sreči le za malo let! Kaltenegger, Vestenek, Onderka in kako se že zovejo vitezi žalostnega spomina, kdo jim je pomagal do veljave in oblasti, če ne Widman, ki se je vestno ravnal po načelu Auersperg-Lasserjevem, pritiskati Slované na steno? Smo li kedaj slišali pod sedanjostjo vlado od tacihi nezaslišanih pritiskov na volilce, od preganjanja vladi nasprotnih uradnikov z jednega konca države v drugzega. Z liberalizmom so se bahali, a ravnali so kruto absolutistično. Nikdar še vlada z vsemi svojimi sredstvi kateri koli stranki ni bila tako na razpolago kakor ona črna spomina od leta 1871 do 1879. Toda dovolj, govoriti nam je o prijetnejšem predmetu, o našem napredku v baš pretekli dobi.

(Konec prih.)

Milan contra Natalija.

Predvčeraj smo prav nepričakovano dobili vest, da je ločen zakon srbskega kralja s kraljico Natalijo. Ta stvar se je sicer že nekaj časa razpravljala, a vsekako bila je nepričakovana. Nič ni bilo slišati, da bi se o njej bil zadnji čas posvetoval konzistorij, niti sinoda, celo nedavno smo bili dobili poročilo, da se je ta stvar na željo kraljevo odložila na tri mesece. Kakor izvemo, se tudi o tej zadevi konzistorij niti posvetoval ni, rešil jo je sam metropolit na svojo roko.

Ko je namreč kralj Milan videl, da ni upanja, da bi se konzistorij izrekel za ločitev, da je večina duhovščine nasprotna; ker kralj ni mogel navesti zadostnih uzrokov, se je obrnil do metropolita s pismom, da naj on reši to stvar. V tem pismu pravi

LISTEK.

Nedeljsko pismo.

Pretekli teden imel je mnogo znamenitih dogodkov. Končala se je deželna sadna razstava in „vinska pokušnja“, zaključil se deželni, otvoril pa na Dunaji državni zbor, imeli smo krasni koncert „učiteljskega društva“, dobili za bodoče leto v državne blagajnice veliko tisočakov prebitka, naposled pa še iz Belegrada vest, da je kralj Milan ločen od svoje soproge lepe Natalije Kečkove, katera itak zanj ni posebno marala.

Glede sadne razstave konstatujem danes samo to, da je ni več in da je temeljito oprovrgla stari pregovor, da jabolko ne pade daleč od drevesa. Kje so še zdaj jablane, kje pa razna jabolka! Vinska poskušnja je imela svojo posebnost. Rečeno je sicer bilo, da je to le sadna in vinska razstava. Ta vspored pa je bil mnogim pretesen, preveč ozkosrčen in razstavljal so razne svoje „opice“, da je bilo veselje, ali pa tudi ne, zlasti prvi večer ne, ko je neka gospoda hotela pohrustati vse Tschinkelrove

sladčice in so jim previdni gospodje morali braniti, da se niso preobjeli. „Schwam drüber!“

V deželnem zboru me je najbolj zanimal gospod Luckmann. Kako ognjevit je govoril o groznem mestnem gospodarstvu ter slikal hudiča na steno, da so se vsacemu ježili lasje, kdor jih še kaj ima! Čudno se mi je zdelo, da Luckmannovi, še prilično obilni lasje, nemajo te ježeve lastnosti, sicer bi bil ta novodobni Aristid gotovo prav skesano na svoje široke prsi tolkel. Spominjal bi se bil namreč izgub, ki so zadele hranilnico kranjsko, s katero je on tudi kolikor toliko znan; spominjal bi se bil kurznihih diferenc, iznašajočih kar več stotisoč goldinarjev, in najnovejših malverzacij baš pri hranilnici in zastavljalnici, o katerih „Wochenblattovi“ poštenjaki tako dosledno molče. In če bi nam bil naposled kaj romantičnega povedal o kranjski obrtni družbi („kranjsche Industriegesellschaft“), katere mastno plačani ravnatelj je on sam, katere glavna zasluga pa je jedino ta, da nam z neusmiljeno roko pritiska ubožega kmeta, pustoši gorenjske planine in prireja nov „kras“, a je pri tem več let pozabila (?) delničarjem izplačati obresti, potem bi mi

imeli za njegovo jeremijado jako občutna ušesa. Tako pa si mislimo: Mož je pri svojem polemičnem govoru po stari navadi držal roke v žepih, videl je pezdiranje, bruna pa ne. Sicer pa to prav nič ne ovira, da je gospod Luckmann velik govornik pred Bogom in pred ljudmi, ki ga hoté poslušati in izvrsten gospodar, seveda v prvi vrsti — záse.

Njemu zelo podoben je eksclenca Šveglj. Tudi on je grozovit kritik drugim nasproti. V baš poteklem zasedanju presenetil nas je z novo metamorfozo, skočil je na plan za „Theaterverein“, a karavno nismo nikjer čuli, da bi ga bilo to mitično društvo volilo v deželni zbor.

Po deželnem zboru pričel se je državni zbor tako brzo, da so poslanci jedva utegnili podpisati pobotnice svoje, da so takorekoč z jedno nogo stali še v redutni dvorani, z drugo pa že v vagonu. „Danes tukaj, jutri tam“, bilo jim je gaslo. V državni zbor šli so letos zelo radi, če ne zaradi družega, že zaradi novega ministra z lepoglasnim imenom Schönborn, ki je nekda plavalas in kakor ve „Tagespost“ pripovedovati, elastičen plemenitaš od nog do glave. Pogrešali bodo na nekdanjem mestu Pra-

mej drugim, da je metropolit glava srbske cerkve, da torej njemu pripada ta zadeva. Konzistorij in sinoda sta pa le za navadne podložnike. O tej stvari se je bil sicer že pričel posvetovati konzistorij, a on (Milan) je bil prisiljen ustaviti obravnavanje, ker je konzistorij hotel s to zadevo ravno tako postopati, kakor bi šlo za ločitev zakona kacega navadnega državljanca. Mi ne vemo, na kaj da cika s tem, dozdeva se nam pa, da je morda hotel konzistorij povabiti k obravnavi kraljico, kakor bi soprogo kacega navadnega meščana, ko ki šlo za ločitev zakona. Omenja pa kralj v tem pismu, da se mora zakon ločiti tudi radi interesa dinastije. Metropolit je takoj ustregel tej želji kraljevi. Prav nič ni pretresaval raznih ugovorov. Svojo razsodbo je tudi kaj slabo podprl. Sklepuje se le na pritožbo kraljevo, da ne more več dalje mirno živeti s kraljico in da slednja ni voljna se kako drugače pogoditi in opira na svetopisemski izrek: „Kar bodeite zavezali na zemlji, bode zavezano v nebesih, kar bodeite razvezali na zemlji, bode razvezano v nebesih“. Iz povedanega je torej vidno, da se ločitev ni pravilno vršila. Kakor je bilo pričakovati, jo tudi kraljica ne priznava. To je že naznanila metropolitu. Njen zastopnik se bode pritožil na patrijarhat v Carigradu. Ta stvar torej še ni končno rešena. Marsikomu se bode morda čudno zdelo, da metropolit ni ničesar ugovarjal. Temu se ni bo čudil, kdor pozna odnose v Srbiji. Odstavili bi ga bili, kakor so metropolita Mihajla in še druge vladike, da se je ustavljal. Ravno ni po svoji prosti volji, ampak prisiljen, in to jemlje njegovi razsodbi vsako veljavo. Za razsodbo patrijarhovo v Carigradu, če so ne bode ujemala z metropolitovo, se srbska vlada ne bode dosti brigala, a drugače duhovništvo, ki pa ima velik upliv mej narodom.

Sicer so pa še druge težave. Sedaj bode vlada v sporazumljeni skupščini morala določiti, take pravice bode imela Natalija kot mati prestolonaslednika. To je zopet jako kočljiva stvar. Kadar pride v zbornici na vrsto, bodo nasprotniki vlade gotovo marsikatero grenko povedali vladi. Celo na veliko nasprotnost v postavolajnem zastopstvu utegne zadeti, kajti liberalci, radikalci pa tudi več naprednjakov ni za ločitev zakona. Morda bode pa zopet poskusili vso zadevo urediti brez s. upščine, kakor so dognali ločitev brez konzistorija. To bi le povečalo nevoljo mej narodom. Kraljica je imela mnogo simpatij mej narodom, tako samovoljno postopanje jih pa utegne še povečati. Dodalo ji je venec mučeništva. Ker se ločitev ni zvršila po cerkvenih navadah, bode narod še vedno zmatral Natalijo za kraljico. Vsled tega bi nova kraljica, če se kralj oženi, imela kaj kočljivo stališče, kajti narod bi je ne priznaval. Kraljevi nasprotniki bodo gotovo poslužili se te zadeve, in kaj lahko se zgodi, da bode nazadnje ta zadeva kralja še stala prestol, če ne celo rodbino Obrenovičev, kajti ni verjetno, da bi narod zdaj vse tako mirno gledal, kot je preganjanje metropolita Mihajla.

Angleška lista „Times“ in „Standard“ pišeta, da si je kralj Milan s tem korakom odtujil spoštovanje in simpatije velikega dela naroda, „Novoje Vremja“, pa pravi, da si smemo misliti, da je Milan v abnormalnem moralnem stanju,

zaka, a gališkega ministra Zaleskega pleša je nekda baš tolika, kakor Pražakova, kar je vsekako tudi nekaj tolažbe.

Radoveden sem, kako se bodo kaj gledali z naučnim ministrom pl. Gautschem. On jim je nekda nekda silno veliko obljubil, jaz niti ne vem, koliko, kajti jaz le toliko vem, kolikor vidim. Zato se bojim, da pride pl. Gautsch v hude škripce, ker ga bodo izvestno trdo navijali. Naposled utegne se pa vender udati toliko, da nam zopet zviša učnino, ali pa odpravi še jedno gimnazijo ter izdà ukaz, da sme najboljši red biti le „zadostno“, kar bode za človeštva napredek silnega pomena.

Baš sem hotel zaključiti, kar mi prileti iz Kitaja drobno a zanimivo pismo. V tamošnji provinciji Lju-Bno imenovali so bili imenitnega dostojanstvenika častnim članom. To je bilo dne 11. junija po našem in po kitajskem koledarji. Dne 28. istega meseca poslali so zapisnik mandarinom v Ce-Le-Jo, ki so zapisnik vestno, vsaj misliti je tako, — pregledali in brez vsake opazke poslali nazaj. Skoro štiri mesece pozneje pa so rečeni mandarinu „udarili na drat“, češ pošljite nam zapisnik še jedenkrat, kajti sedaj smo dašli dlako v jajci. Zapisnik se je odposlal in mandarinu so potem

ki ga bode napravilo v bližnji bodočnosti nespodobnim za prestol. Vsekako se sme o tej preneljeni ločitvi zakona trditi, da to ni zločin, ampak velika napaka.

Iz deželnih zborov.

Deželni zbor kranjski.

(XVIII. večerna seja dne 22. okt. 1888.)

(Konec.)

Deželni glavar dr. Poklukar se pri sklepu šestletne dobe ozira na deželnega zbora delovanje. Denarno delovanje bilo je dobro, kakor se je naglašalo pri razpravi deželnega proračuna in mogoče je bilo deželno naklado izdatno ponižati. Deželni glavar omenja prenapredbe deželnega volilnega reda, ki je dala jednako volilno pravico volilcem kakor za državni zbor, potem postave o donesku zavarovalnic, razširjenja šolnine na Ljubljansko mesto, kar vse je omogočilo, da se je moglo ponižati deželna naklada. Tudi postava za pogozdovanje Krasa se je sklenila isto tako postava o napredku živinoreje. Zagrajevanje hudournikov se je pričelo in obeta obilno sadu. Ravno tako je velike koristi pričakovati od zakona ob osuševanju močvirja, žal, da se dotična dela še neso pričela, kar je obžalovati posebno z ozirom na letošnjo dvakratno preplavljenje, a prihodnja leta upa, da se bode delo začelo. Sklenila se je tudi mestna hranilnica, Ljubljanska in postave za razdelitev skupnih zemljišč. Prenaredba deželne volilnega reda, ustanovitev hiralnih štipendij, razširjenje prisilne delavnice in pobiranje deželne naklade na žganje, to vse so koraki, ki morejo biti le v korist deželi. Pozdravlja pa tudi sklep, ki se je storil za preložitve ceste čez Bogenšperk, o kateri se razpravlja že skozi dolgih 20 let, odkar je on v deželnem zboru, isto tako donesek za dolensko in Kamniško železnico, glede katere obžaluje, da jej država ni bolj naklonjena, ko ima vendar vojno ministerstvo največje koristi in interese pri tej železnici. Gledališko vprašanje se je tudi rešilo, dežela bode skrbela za zgradbo in z veseljem pozdravlja skoro soglasni sklep Dr. Poklukar misli, da bode ta sklep veliko uplival na pomirjenje strank in da je z današnjim sklepom odpravljenih mnogo debat iz te zbornice. (Dobro! Dobro!) Cestna postava, kakor tudi reorganizacija deželnih uradov bode dobro uplivala. Ako ravno stoječ na raznih političnih stališčih, delovalo se je vender objektivno na korist deželi. V nemškem jeziku se zahvaljuje poslancem za njih neutrudno delovanje, načelnikom odsekov, posebno pa gospodu deželnemu predsedniku. Načelnik manjšine izrekel je v jedni zadnjih sej, da se za vse svoje uspehe imamo zahvaljevati le vladi. Deželni glavar z veseljem pritrjuje temu, ker je istina. Šestletno dobo smo pričeli 1883 leta in naš cesar prišel je v Ljubljano o priliki šeststoletnice, letos pa to dobo sklepamo, ko vsa država praznuje 40letnico premilega vladanja. Njemu torej kliče trikratni Slava in Hoch! (zbor naudušeno pritrdi.)

Deželni predsednik baron Winkler slovenski govorec hvaležno priznava delovanje vseh poslancev na korist deželi in nemški okončujoč naglašja, kako hitro so delovali poslanci ter izraža željo, naj bi isti mir vladal tudi v prihodnjem deželnem zboru.

spoznali, da pred štirimi meseci potrjeno imenovanje sedaj ni več veljavno, sicer je pa dovoljeno, zoper „toti odlok“ uložiti pritožbo. Kdor s to kitajsko povestjo ni zadovoljen, naj si pa pomaga, kakor ve in zna.

Predno odložim pero še par vrstic gospodu Trtniku, okrajnemu sodniku na Vranskem. Rekel sem mu že jedenkrat, da je pozitivno lagal, ko in kadar je trdil, da je g. učitelj Lavrič dopisovalec „Slovenskemu Narodu“. Ker pa to še ni pomagalo in ker gospod sodnik Trtnik še vedno četrati s nadležnimi in slabo nemški pisanimi listi, opominjam ga poslednjikrat naj vender že jedenkrat opusti neslano čenčanje. Gospod Lavrič ni naš dopisnik, kdo da je, tega ne bode izvedel. Ako čuti, da sem mu krivico delal, naj me toži, Vas, gospod urednik, pooblašcam, da mu v tem slučaju poveste moje ime in stanovanje. Ako sem pa resnico pisal, naj si dotični dopis lepo hrani in naj ga pazno čita vsak večer, predno ide spat. Koristile mu bode! Notarja Schwarzenberga naj pa nikar ne kliče na pomoč, niti naj poslednji ne dela „zgage“, sicer se utegnem z njim baviti bolj, nego bi mu bilo ljubo.

Dr. vitez Bleiweis Trsteniški zahvaljuje se deželnemu glavarju za jako spretno vodstvo obravnave in izraža upanje, da bode tudi prihodnje leto prilika pozdravljati ga na tem mestu.

Deželni glavar se zahvaljuje za laskavo zahvalo in proglasi deželni zbor kranjski zaključenim. Konec zborovanju je bil ob 1/9. uri zvečer.

Poročilo finančnega odseka

o zopetni zgradbi deželnega gledišča.

(Poročevalec dr. Moschë.)

Deželni odbor predlaga v svojem poročilu priloga 55. nekoje spremembe deželno zbornega sklepa z dne 21. januarja 1888 glede zopetne zgradbe deželnega gledišča.

To poročilo ter visokemu deželnemu zboru dne 9. oktobra 1888 uročena peticija glediškega društva v Ljubljani, ki je tudi naperjena na sezidanje gledišča v Ljubljani, je bila podlaga pretehtovanju in ukrepom finančnega odseka.

Narava stvarnega položaja zahtevala je, da je finančni odsek preudaril pogoje, pod kojimi je mogoče gledišče znova postaviti. Torej je imel v prvi vrsti pretehtati pravno in finančno stran vprašanja. Ni se pretresovalo, je-li potreba, da se novo gledišče postavi, ker to vprašanje je od jedne strani rešeno po obravnavah in ukrepih visocega deželnega zbora iz lanskega zasedanja, od druge strani pa mu povsem pritrjuje glas občinstva, ki si želi gledišče kot bistveno sredstvo izobraženja, koje sredstvo je tudi velicega gospodarstvenega pomena.

Kar se pravne strani tiče, treba imeti pred očmi, da je glediško poslopje, kakor tudi reduta in hiši št. 136 in 137 star., to so ona poslopja, ki se v deželnem gospodarstvu znajdejo, navedena kot sostavni deli glediškega fonda izključljiva last dežele kranjske, glede kojih je ista tudi v kranjski deželni deski upisana za lastnika — potem, da na teh posestvih ni uknjižene nikake služnosti, da so se uporabljali dohodki iz teh posestev v vzdrževanje gledišča, ne da bi se moglo dokazati, da je iste dežela kranjska formalno temu namenu posvetila ali se k temu zavezala bila, — in slednjič, da so posedovale v gledišči lože nekoje privatne osebe.

Zadnja imenovana zadeva ložnih lastnikov zahteva natančnejega razjasnila. Kar se pa spredaj navedenih pravnih razmer tiče, ne more se iz njih samih izvajati pravna dolžnost dežele kranjske, da sezida gledišče z nova.

Za časa, ko je pogorelo deželno gledišče, nahajalo se je v privatni posesti 43 1/2 lož. Ta pospepa se je tako zvrševala, da so zauzimali lastniki pri predstavah brezplačno svoje predeljene sedeže v gledišči, ali da so jih prepuščali za manj ali delj časa tudi drugim. Omejena je bila ta posest potem, da so lastniki, posluživši se svojih lož, zamogli v njih zauzimati svoje sedeže in to le takrat, ko so se vršile v gledišči javne predstave, in da so jim bile lože pristopne le proti glediški ustopnini. Vsa ta omejitev brani, da bi iz tega nastala pravica, ki bi bila normirana v občnem državljskem zakonu.

Finančni odsek torej sodi, da glede tega razmerja še ni opovrženo mnenje, ki ga je izrazil poslanec pl. Strahl v XX. seji kranjskega deželnega zbora dne 2. marca 1863 s temi besedami:

„Marveč njihove pravice (t. j. ložnih lastnikov) smatrati je le kot pravice do njih porabe ali posluževanja, kojim nasproti stanovski ali glediški zaklad nobene druge zaveze ne priznava razen one, dopuščati, da se zamorejo ložni lastniki, dokler gledišče obstoji, nemoteni posluževati pridobljenih lož.“

Ne dá se tajiti, da so ložni lastniki tudi pripomogli k vzdrževanju in uravnavi glediškega poslopja, le sem pa se ve da ne spada podpora, ki je je dobival od njih glediški vodja, ker dajala se je v svrhu glediškega podvzetja, a ne za glediško zgradbo —, to pa se nikoli ni zgodilo vsled kake pravice ali vsled kake pravne zaveze, ampak ker je to bilo navadno, ali pa so to storili, da si sploh ohranijo posest lož, ali da si ugodnejši store ali povečajo njih dohodek. Temu nasproti uvaževati pa je okolščino, da so gledišču tekom let došle v prid velike žrtve dežele kranjske, ne da bi ista k temu zavezana bila, ker se more le malo število prebivalcev dežele udeleževati idealne in realne uporabe gledišča. Torej tudi iz naslova iz svojega pokritih stroškov ni moči izvajati nikake pravice ložnih la-

stnikov nasproti deželi. Po vsem tem posestne razmere ložnih lastnikov v deželnem gledišči niso take, da bi bilo smatrati za dolžnost dežele, da postavi novo gledišče. (Dalje prih.)

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 27. oktobra.

Če se tudi ne da oporekati, da se državno finančno stanje boljše, vendar se mora priznati, da je proračun, kateri je predložil Dunajski državni zboru vsakako nekoliko preoptimističen. Opozicijski listi opozarjajo le na 20 milijonni kredit za oboroževanje. Ti milijoni so se sicer že letos dovolili, a neso zaračunjeni v letošnjem budgetu, v proračun za 1889. I. se pa tudi neso ušeli. Po tem takem imamo letos 20 milijonov deficita več, nego ga je naračunal finančni minister, ali se pa prebitek prehodnega leta premeni v znaten primanjkljaj. Vse kaže, da časi še neso tako blizu, ko res ne bode nič primanjkovalo v državnem gospodarstvu, če tudi se bodo uračunili vsi izdatki, naj se porabijo za kar koli.

Vnanje države.

Turška vlada je dobila od svojega zastopnika v Madridu obširno poročilo o maročanskem vprašanju. Poslanik jej svetuje, da naj pošlje nekaj ladij na maročansko obrežje, da tako pokaže pravice svoje kot mohamedanska država in dokaže, da neče prepuštili te države svoji osodi. Na ta način si bode zagotovila zaupanje pri vseh mohamedancih v severni Afriki. V Carigradu se najbrž za to ne bodo odločili, ker bi se s tem gotovo nakopali nevolje nekaterih evropskih vlad, zlasti Francije. Taka demonstracija bi uplivala tudi na mohamedance v Tunisu in Algieru, ter bi je utegnili zavesti še k nepokorščini. Vedeti je treba, da v teh deželah se le zaradi tega ne upira prebivalstvo Francozom, ker vidi, da samo nič ne opravi, od nikoder pa nema pričakovati pomoči. Ko bi se pa v Carigradu odločili za take demonstracije, bi se zopet začeli domačinci v teh deželah zanašati na Turčijo, to tembolj, ker gotovo previsoko cenijo moč kalifovo.

Finančni minister **francoski** je v zbornici dokazoval, da budget za bodoče leto ni večji nego je letošnji. Vlada hoče tudi zmanjšati število uradnikov. Neobhodne potrebe pa zahtevajo, da se še nadalje obdrži izredni budget za vojne potrebščine. Letos se v ta namen zahteva 130 milijonov frankov. Vojni minister zahteval je razen že poprej določenih 400 milijonov še 518 milijonov izrednega kredita, torej skupaj 918 milijonov. 220 milijonov je že dovoljenih, torej ostaja še 700 milijonov. Da se stroški pokrijejo sta dve sistemi, povišanje davkov in posojilo. Na nove davke ni misliti, temveč le sedanji se morejo pravičnejše razdeliti. Poslanec Amarat je hude kritikoval budget. Poročevalec seveda ga je pa zagovarjal, pobijajoč vse ugovore opozicije, na kar se je sklenila generalna debata in danes začne se spcialna.

Nemški škofje bodo nekda poklicani v Rim, da se posvetojujejo, kako naj nadalje postopa nemški centum. Vse kaže, da je nekaj resnice v tem, da je nemški cesar v Rimu dal razumeti, da Nemčija priznava Rim za last zjedinjene Italije in zato bode nemški centum začel boj proti vladi. V Rimu so se nadejali, da bode novi nemški cesar že zaradi svojega konservativnega mišljenja se potegoval za papežev pravice. Zaradi tega je bilo veliko veselje po vatikanskih listih ob nastopu cesarja Viljema II. Sedaj pa Vatikanski listi zanikavajo, da li se bili v Vatikanu motili v svojih nadah, in trdijo, da se nikdar neso zanašali na Nemčijo. Da je stvar drugačna, kaže že to, da je Lev XIII. bil celo priporočal, da naj katoliki volijo poslance, ki bodo glasovali za septinat in tako naredili uslugo Bismarcku.

Kakor poroča „Agence Havas“, bode se **špansko** poslaništvo na Dunaji povišalo v veleposlaništvo. Sedanji poslanik Merry de Val postal bi veleposlanik. O tem se je govorilo že pred nekaterimi meseci in tedaj se je zatrjevalo, da bode hkratu poslaništvi v Berlinu in Londonu preustrojili se v veleposlaništvi, ter se Španija potem proglasila za velevlad. Na Španjskem namreč več politikov želi, da bi njih domovina zavzela uplívnejše mesto v evropskem koncertu. Za Španijo bi bilo tudi velike važnosti, da bi postala velevlad sedaj, ko se bodo reševala važna vprašanja, ki se tičejo Sredozemskega morja. Nekateri velevlad bi pa utegnile ugovarjati, ker je rešenje kacega vprašanja tem težje, čim več jih ima vmes govoriti.

Na **Angleškem** začela se je važna pravda. „Times“ bile so objavile več člankov, v katerih dokazujejo, da so irski poslanci dobro vedeli za razna zločinstva in jo celo pospeševali ter da vedno delujejo na skrivnem na to, da se Irska loči od Anglije. Jeden irskih poslancev Franc Hugh O'Donnell je tožil zaradi tega „Times“, a ta časopis je bil oproščen. V tej pravdi se je bilo prečitalo neko pismo Parnellova, iz katerega je vidno, da je vodja Ircev v parlamentu v zvezi z zločinci. Parnell je takoj drugi dan v zbornici izjavil, da je ono pismo ponarejeno. Zahteval je, da se imenuje parlamentski odsek, ki bode vsotstvar preiskal. Vlada in večina

parlamenta se je pa izrekli, da se ta stvar more pojasniti le z nepristransko sodnijsko preiskavo. Nazadnje se je sklenilo, da se imenuje komisija treh najslavnejših sodcev angleških, ki bode to zadevo preiskala. Ti sodniki so sir James Hannen, Day in Smith „Times“ zastopa generalni državni prokurator sir H. Webster, in še pol dvanajstotice drugih odvetnikov, Parnella in tovariše pa sloveč odvetnik sir Charles Russel, bivši generalni državni pravnik za Gladstonove vlade. Ta pravda bode gotovo jako dolgo trajala, ker bode povabljenih mnogo prič in ker je mnogo dokazilnega gradiva.

Domače stvari.

— (Državni zbor) še ni prišel do pravega svojega delovanja, obravnave neso zanimive in včeraj bile so najvažnejše točke — interpelacije, seveda vse z leve strani. Interpelacija Mauthnerja in dr. bilo je duhovita, ker se je bavila z žganjem, Weitlof, Heilsberg in dr. potezali so se za črno-rudečezlate zastave, ki so se poslednji čas na več krajih bile prepovedale, poslanec Fuss in dr. pa so hoteli novega pravosodnega ministra potipati malce za žilo. Konfiskacije nekaterih nemško-liberalnih listov bile so jim povod, da kličejo grofu Schönbornu v spomin njegove pred 10 leti izdane „Randglossen zum Entwurf unseres Strafgesetzes“ ter v istih izrečene nazore zlasti o konfiskacijskih paragrafi 65. in 300. kaz. zak. ter ministra Schönborna vprašajo: Ima li še danes, kot minister iste nazore? In ako jih ima, kaj misli storiti, da taci svojevolnih, popolnoma neosnovanih konfiskacij ne bode več in da bode tudi opozicijsko časopisje imelo pravico. svobodno izražati svoje mnenje? Interpelacija ta je važna za vse avstrijsko časopisje, še važnej pa bode odgovor. Zato smo zelo radovedni, kaj poreče nekdanji opozicionalec grof Schönborn, kot sedanji pravosodni minister. Posebnega pomena je vladna predloga, da se pomnoži državnih železnice vozovje, za kar treba 4,625.000 gld. Državne železnice nemojo nekda dovolj strojev in vagonov, kar bi v kaki vojni utegnili bili usodepolno. Rusija, o kateri se navadno misli, da so njena prometna sredstva jako primitivna, nas v tem močno nadkriljuje. Ona ima samo na evropskih železnicah do 800 lokomotiv in več tisoč vagonov več, nego Avstrija. Predloga ima torej namen, odpraviti ta nedostatek.

— (Izredni občni zbor „Pisateljskega društva“) sklican je na 31. dan oktobra t. l. ob 8. uri zvečer v steklenem salonu čitalnice Ljubljanske. Na dnevnem redu je poročilo predsedstva in volitev jednega odbornika namesto pokojnega gosp. prof. A. Raiča. Potem se bode sklepalo, ali in kje naj se prirejajo zabavni večeri. — K obilni udeležbi vabi Odbor.

— (Družba sv. Cirila in Metoda.) Vsled prošnje družbenega vodstva je prečastiti škofijski ordinarijat v Trstu dne 19. oktobra imenoval čast. g. Bernarda Severja, mestnega kapelana pri svetem Jakobu, veroučiteljem na slovenski šoli družbe svetega Cirila in Metoda. Društveni „Vestnik II.“ je že razposlan vsem podružničnim načelnštvom za razdelitev mej častite družbenike. Ako bi ga katero slavnih načelnštev ne bilo v redu prejelo, naj se blagovoljno oglasi pri vodstvu, pri katerem se dobiva tudi spomeniški spis: „Franc Jožef I. cesar avstrijski“. Izvod po 15 kr., 100 itizov 12 gld. — Kupi se tudi lahko po vseh bukvarnah.

— („Slovenskega Sveta“) zadnja številka je bila zopet konfiskovana.

— (Za vinarsko, sadjarsko in poljedelsko šolo na Grmu) se je letos oglasilo trinajst prosilcev za pet razpisanih deželnih ustanov, vesel dokaz, da se Dolenjci čedalje bolj zanimajo za ta učni zavod. Tudi plačujočih učencev bode več ko lani. Pri javnem izpitu učencev dne 29. oktobra bode g. dr. J. Vošnjak zastopal deželni odbor.

— (Nabiranje krajepisnih imen.) Ugodno so odgovorili v novjšem času gg.: Kurat Mahnič: za Kostabono pri Kopru; župnik Brglez: za Artiče pri Brežicah; bogoslovec Podvinski: za Bojsno pri Pišecah; župan Vrstovšek in profesor Pleteršnik: za Sromlje; župnik Starč: za Roovo; učitelj Dimnik: za Postojino; dekan Skuhala: za Ljutomer in Slamnjak, Cven, Cezanjeve, Novšince, Presiko, Staro Cesto, Branoslavce, Pristavo, Kamensčak, Veržej vse pri Ljutomeru; dijak Kokelj: za Javorje nad Poljanami; župnik Drnovšek: za Želimlje; učitelj Medvešček: za Opatjeselo na Primor-

skem; administrator Rakovec: za Drago in Gročano pri Trstu; bogoslovec Barle: za Podzemelj, Gradac in Griblje pri Črnomlju; kaplan Lavrič: za Žiri, Goropelne in Žirovski Vrh. Hvala!

— (Dr. Mahnič) ostane v Gorici, ker se je, kakor čitamo v „Soči“, sklenilo naj ne hodi v Ljubljano.

— (Papež o pohodu nemškega cesarja.) Pretekli ponedeljek vsprejel je papež dopisnika angleškega lista „Daily Telegraph“ in se pri tej priliki izrekel tako: „Ne morem reči, da bi bili z nemškega cesarja pohodom zadovoljni ali nezadovoljni. V Rim ni prišel na našo prošnjo, niti je bil njegovega prihoda namen nam ugoden, obratno, ugoden bil je onim, ki so proti nam, ki nas že 10 let silijo omejevati se na prostor, katerega ostaviti ne moremo. Moja čast mi ne dopušča, storiti kaj takega. Mladi ta vladar (questo giovane) obiskoval je, prevzemši prestol, evropske dvore in na posled tudi Rim, kjer je njegova prisotnost imela namen, podkrepiti nasprotnike naše, učvrstiti jim položaj, ne pa nam koristiti. Obiskal me je, to bila je uljudnost, vsprejel sem ga rad, Imel sem mu mnogo povedati, a baš tedaj, ko sem začel govoriti, je posegel vmes, poklicavši brata svojega, da mi ga predstavi. Pozneje ni bilo več pri like, da bi ž njim zaupno govoril. Nesem našel, da bi bil mladi cesar podoben očetu, katerega sem osobno poznal in ljubil, in s katerim sem nekoč nad jedno uro govoril. Bil je moder in dober knez, ki je mnogo čital, inteligenten in visocega duha; njegovo obnašanje bilo je dovršeno, kar je govoril, bilo je polno pameti in dobrote.“ Dalje je papež rekel, da je z odnošaji z Nemčijo zadovoljen, da pa ni zadovoljen s tem, da bi nemška vlada izključno vzgojevala katoliške otroke. „Nemška vlada mora se ozirati na 15 milijonov podanikov. Ako je papež nezadovoljen, so tudi podaniki nezadovoljni.“

— (Popotnik.) List za šolo in dom ima v 20. številki nastopno vsebino: Obrtna strokovna šola v Ljubljani. — Črček. Spisal prof. J. Koprivnik. — Marka Fabija Kvintilijana govorniški pouk. (Prof. Fr. Brežnik). — Jesenski podsek. Sestavil Anton Kosi. — V zadevi „zaveze slovenskih učiteljskih društev“. — Poročilo o pošiljatih za „Prvo slovensko stalno učilsko razstavo“ Pedagogičkega društva v Krškem. — Književna poročila. — Dopisi. — Novice in razne stvari. — Natečaji.

— (In Žminja v Istri) se nam piše: „Vinska letina se je v naši okolici in v vsem Pazinskem in Poreškem okraji posebno dobro obnesla. Seljak ima vina, a treba mu je novecev. Po štiri-deset kmetov čaka v Canfanaru na postaji s pokušnjami; ponujajo ga na pol zastonj. Kvalitete so najboljše in vino gotovo stanovitno ter pristno, ker je bila trta v jeseni zelena kakor na pomlad in je vsem primanjlo posode. Vabimo torej vinske trgovce, da pridete v obilnem številu, stalno vam ne bode žal zato!“

— (V Novem mestu) je jutri v nedeljo dne 28. oktobra gledališka predstava v čitalnici. Predstavljal se bode žaloigra: „Mlinar in njegova hči. Začetek točno ob polu osmi uri. Mej akti svira oddelek Novomeške godbe. Po predstavi ples.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 27. oktobra. Pravila povodom cesarjeve štridesetletnice od slovenskega kluba ustanovljenega društva v podporo revnim slovenskim velikošolcem na Dunaji so že potrjena.

Dunaj 27. oktobra. „Heeres-Verordnungsblatt“: Cesar imenoval nadvojvodi Frana Ferdinanda in Evgena majorjema, nadvojvodo Otona ritmajstrom prvega reda; podmaršala Königa feldcajmajstrom, generalne majorje: barona Babića, pl. Holbeine, grofa Dubskega, pl. Kinarta, pl. Wattecka, plem. Jelentsika, pl. Bordola, pl. Otta in Hotzeja podmaršali Dalje devetnajst polkovnikov generalnimi majorji, posebe pa še trideset polkovnikov, 54 podpolkovnikov, 70 majorjev itd.

Dunaj 27. oktobra. „Heeres-Verordnungsblatt“ objavlja nadalje: Imenovanje pomorskega poveljnika Sternecka admiralom, kontreadmirala barona Wipplingerja in cesarjevečevega vrhovnega dvornika grofa Bombellesa podadmiraloma; pl. Czedika kontreadmiralom, fregatska kapitana barona Minutilla in pl. Baritza kapitanoma rednih vojnihi ladij.

Siguren zdravilen uspeh. Vsem, kateri tré vsled zapretja ali slabega prebavljenja, napenjanja, tiščenja v prsih, glavobolja, pomanjkanja slastij do jedi in drugih slabosti, pomaga gotovo pristni „Moll-ov Seidlitz-prašek“ Skatljica 1 gld. Vsak dan ga razpošilja po pošttem povzetju A. Moll, lekarnar in c. kr. dvorni založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 7 (13-14)

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji (331-248)
za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Tuji:
26 oktobra:
Pri **Slonu:** Grünwald iz Kabole. — Lončarič iz Sele. — Berg z Dunaja. Neuman iz Graden. — Bauch z Dunaja. Perko iz Celja.
Pri **Malič:** Wüburger z Dunaja. — Tiffner iz Brna. — Schneider z Dunaja. — Esinger iz Solnograda. — Deperis iz Kočevja.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
26. okt.	7. zjutraj	745.8 mm.	- 1.6° C	brezv.	megla	0-00 mm.
	2. popol.	745.8 mm.	12.4° C	sl. svz.	jas.	
	9. zvečer	747.0 mm.	4.0° C	sl. svz.	jas.	dežja.

Srednja temperatura 4-9°, za 42° pod normalom.

Dunajska borza

dné 27 oktobra t. l.

(Izvirno telegrafsko poročilo.)

	včeraj	—	danes
Papirna renta	gld. 82.20	—	gld. 82.10
Srebrna renta	82.00	—	82.55
Zlata renta	109.75	—	109.80
5% marena renta	97.95	—	97.70
Akcije narodne banke	873.—	—	873.—
Kreditne akcije	313.50	—	312.40
London	121.45	—	121.50
Srebro	—	—	—
Napol.	9.63	—	9.62 1/2
C. kr. cekini	5.77	—	5.77
Nemške marke	59.50	—	59.52 1/2

„Ljubljanski Zvon“

Istniki 1881, 1882, 1883, 1884 in 1885 lepo in trdo vezani, letnika 1886 in 1887 nevezani, **proda se** ves skupaj za 8 gld. — Kje? pove iz prijaznosti upravnistvo „Slovenskega Naroda“. (731-1)

Učenec

se išče za tukajšnjo specerijsko prodajalnico.

Dečki z dežele imajo prednost. — Natančneje pri upravnistvu „Slovenskega Naroda“. (717-3)

Št. 17.455.

(723-2)

Stanovanje!

V poslopji meščanske bolnice v Ljubljani (Kresji) in sicer v II. nadstropji, z razgledom proti škofiji, **odda se** takoj stanovanje, obstoječe iz 4 sob, jedne sobe za posle, kuhinje, shrambe za jedi in kleti.

Ustne ali pismene ponudbe vsprejema v uradnih urah podpisani magistrat.

Mestni magistrat Ljubljanski,

dné 20. oktobra 1888.

Naznanilo.

Usogjam si p. n. občinstvu naznaniti, da sem prevzel ter z današnjim dnem **odprl**

kovarčijo

na Marije Terezije cesti št. 6

v Tönnies-ovi hiši,

katero je do sedaj oskrboval g. Ignacij Pra-protnik.

Priporočam se slavnemu občinstvu za obilna naročila vseh v **kovarški obrt** spadajočih del, kakor: **podkovanja konj, okovanja voz** itd. ter obetam, da bodem delal vsekdar po naročilu ter vsakemu **hitro, vestno, pošteno in po nizki ceni** postregel.

Dobiti bodo v moji zalogi s časom tudi

popolnoma izdelani vozovi.

Ljubljana, dne 18. oktobra 1888.

Fran Šiška,
kovarški mojster.

(729-1)

Na cesarja Josipa trgu.

V nedeljo 28. oktobra 1888:

Dve

paradni predstavi.

Začetek ob 1/2 4 uri:

Umetnik vzame na hrbet moža in ga ponose po visoki vrvi.

Začetek ob 7 1/2 uri:

Umetnik pojde s košaricami na nogah na visoko vrv.

V ponedeljek 29. oktobra 1888:

velika predstava.

Produkcija s stolom na visoki vrvi.

Najljubneje vabita

(728)

K. Weitzmann,
poslorodja.

J. Strohschneider,
ravnatelj.

Marseillsko žolco,

najhitrejšo, vsekako najsigurnejšo in najpri-prostejšo sredstvo

za čiščenje in zboljšanje vina

ima vedno

(562-20)

A. Hartmann v Ljubljani.

Pisarna: Hôtel Evropa.

Navod, kako se rabi, razpošilja se zastonj.

VELIKA DENARNA LOTERIJA.

5000000
mark

kot največji dobiček v najprej-nejem slučaju ponuja velika od Ham-burške države zajamčena denarna loterija.

Specijelno pa:

1 prem. à mark	300000
1 dobit. à mark	200000
1 dobit. à mark	100000
1 dobit. à mark	75000
1 dobit. à mark	70000
1 dobit. à mark	65000
2 dobit. à mark	60000
1 dobit. à mark	55000
1 dobit. à mark	50000
1 dobit. à mark	40000
1 dobit. à mark	30000
8 dobit. à mark	15000
26 dobit. à mark	10000
56 dobit. à mark	5000
103 dobit. à mark	3000
206 dobit. à mark	2000
612 dobit. à mark	1000
888 dobit. à mark	500
30199 dobit. à mark	148
16991 dobit. à mark	300, 200,
150, 127, 100, 94, 67,	
40, 20.	

Najnovejša velika, od visoke državne vlade v HAMBURGU dovoljena in z vsem državnim premoženjem zajamčena denarna loterija ima **98.000 srečk**, od katerih se izžreba **49.100 srečk**. Za žrebanje določeni skupni kapital znaša

9,345.605 mark.

Znamenita prednost te denarne loterije je ugodna naredba, da se vseh 49.100 dobitkov, ki so zraven v tabeli, že v malo mesecih in sicer v sedmih razredih sukesivno gotovo izžreba.

Glavni dobiček prvega razreda znaša 50.000 mark, poraste v drugem razredu na 55.000, v tretjem na 60.000, v četrtem na 65.000, v petem na 70.000, v šestem na 75.000, v sedmem pa eventualno na 500.000, specijelno pa na 300.000, 200.000 mark itd.

Podpisana trgovska hiša uljudno vabi k udeležitvi te ve-like denarne loterije.

Častiti naročevalci se prosijo naročitvi pridejati dotične zneske v avstrijskih bankovcih ali poštinih markah. Tudi se denar lahko pošlje po poštnej nakaznici, na željo se naročitve izvrše tudi proti poštenu povzetju.

Za žrebanje prvega razreda velja

1 cela originalna srečka av. v. gld. 3.50.
1 polovica originalne srečke av. v. gld. 1.75.
1 četrtnina originalne srečke av. v. gld. —.90.

Vsak dobi originalno srečko z državnim grbom v roke in ob jednom uradni načrt žrebanja, iz katerega se razvidi vse natančneje. Takoj po žrebanji dobi vsak udeleženec uradno, z utis-nenim državnim grbom, listo dobitkov. Dobitki se točno po načrtu izplačajo pod državnim jamstvom. Ko bi kakemu kupcu srečk proti pričakovanju ne ugajal načrt žrebanja, pripravljeni smo ne ugajajoče srečke pred žrebanjem nazaj vzeti in dotično vsoto po-vrniti. Na željo se uradni načrti žrebanja naprej zastonj pošil-jajo na ogled. Da nam bo mogoče vsa naročila skrbno izvršiti, prosimo taista kolikor mogoče hitro, vsekako pa pred

31. oktobrom 1888.

nam doposlati.

(700-4)

VALENTIN & CO.,
Bankgeschäft,
HAMBURG.

Pravým pokladem
pro nešťastné oběti sebeprznění (onanie) a
tajných prostopášnosti jest výtečné dílo:
Dra Retau-a
Sebeochrana.

České vydání po 80tém vydání německém. S 27 vyobrazeními. Cena 2 zl. r. m. Čti je každý, kdo trpí strašnými následky této nepravosti, upřímná po-naučení jeho zachránějí co rok na tisíce ne-mocných od nedovratné smrti. Lze je dostati u nakladatelské firmy „Verlags-Magazin R. F. Bierer“ v Lipsku (Sasko), Neumarkt 34., jakož i v každém knihkupectví. (397-21)

Gg. šolskim predstojnikom in učiteljem

(223-36)

priporoča

ANDREJ DRUŠKOVIČA

trgovina z železnino in orodjem

na Mestnem trgu št. 10

vsa vrtnarska orodja, kakor tudi orodja za sadjarejo in obdelovanje sadnih dreves, in sicer: drevesna strgulja, škarje za go-senice, ročna lopatica, drevesna žaga, sadni trgač, drevesne škarje, cepilnik, cepilnik za mladice, cepilni nož, vrtnar-ski nož in drevesna ščetka. Orodja so vsa na lepo popleskani leseni plošči urejena in po prav nizki ceni.

HOLUB-ovo novo zanimivo potniško delo.

Oesterr.-ung. Afrika-Expedition!

Von der Capstadt
in's

Land der Maschukulumbé.

Reisen in südlichen Afrika in den Jahren
1883—1887.

Von dr. Emil Holub.

Delo izide v 30—35 snopiščih po 30 kr., s 180 izvornimi
lesorezi in 2 zemljevidoma.

Naroča se in prospekti dobivajo se v

J. Giontini-jevi knjigotlačnici v Ljubljani.

Tu se tudi dobi:

Bog ohrani!

Ilustrovano v 10 barvotiskanih podobah od naj-
znamenitejših avstrijskih umetnikov, kot spomin
40letnega cesarskega jubileja, primerno za solo
in dom.

Cena 80 kr., po pošti 95 kr.

Nadalje:

Neuester Schreibkalender

für Advokaten und Notare
za leto 1889.

Cena 1 gld. 10 kr., po pošti 1 gld. 20 kr.

Pristno (270—5)
rudeče križno domače mazilo
dobi se v škatlicah po 60 kr.
V Ljubljani v lekarni „pri zlatem jellenu“.

Priporočljivo za zasobnike in krčmarje
na deželi!

Pivo v steklenicah,
eksportno pivo, ki se dolgo ohrani, in
močno pivo (dvojak)
iz pivovarne bratov Koslerjev, v zabojih po 25 in
50 steklenic.

A. MAYER-jeva
zaloga v Ljubljani. 243—25

Ne sme se zamenjati z momentnim, svetlim
mazilom ali ličilom za usnje, katerega se tako boje.

Neobhodno za vsacega

za svetljenje usnja pri konjskeji opravi, vozovih, hišni
opravi, čevlji in itd. itd., je novoizumljena po

c. kr. avstrijskemu in oger- zavarovana proti
skem ministerstvu ponarejanju

svetla tinktura za usnje

(tekoče svetlo mazilo), do sedaj najboljša, ker do sedaj se
ni še nobenemu izmed mnogih tekočih svetlih mazil ali
likov za usnje dal patent — Cena steklenici št. I. 1 gld.,
št. II. 40 kr., št. III. 20 kr.; in da ostanejo čevlji suhi pri
moči in mehki in voljni pri solnčni vročini, se je že več
kot 10 let za dobro pokazala, tudi patentovana, nepre-
močljiva

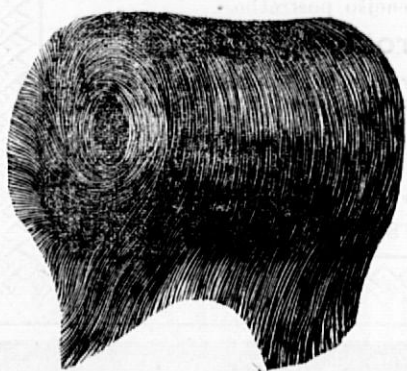
hranilna mast za usnje.

Da je res to usnje varovalno sredstvo tako izvrstno, do-
kazuje **28 odlikovanj**, na stotine priznanih
pism. Ona izdelka se nista udomačila le pri o. kr. vo-
jašini, ampak si utrla uho pri Nj. Veličanstvu in
o. kr. visokostih. 5. generalov, ki še služijo v c. kr.
vojski, so dali najboljša pričevala.

Po tovarniški ceni je prodajajo v Ljubljani g. Anton
Krisper in Schusnig & Weber, v Kranju g. Petan,
v Škofji Loki g. Koceli. — Dobiva se v vseh večjih
knjiž. države pri boljših trgovcih. (288—23)

HENRIK KENDA v LJUBLJANI.

Kožuhovi mufi.



Franc. Canin.
gld. 4.10.

Biber.
gld. 8.50.

Chinchilla.
gld. 5.50.

Šakal.
gld. 6.70.

Zimski zajec.
gld. 5.50.

Oposum.
gld. 5.30.

S hermelinom podložen.
gld. 9.30.

Mouflon.
gld. 9.—.

Svilnati črni zajci.

Št. 1	2	3	4	5
gld. —90	1.15	1.50	1.90	2.60

Svilnata črna opica.

Št. 1	2	3	4	5
gld. 2.80	3.50	4.50	5.25	6.80

Astrakan in pliš.

Št. 1	2	3	4	5
gld. 1.25	1.50	1.90	2.50	3.90

Svitli črni Castor

Št. 1	2	3	4	5
gld. 5.20	6.90			7.60

Sealskin 711—2)
(temnorjava mehka zlahtna najbolj
moderna kožuhovina).

Št. 1	2	3	4	5
gld. 3.90	5.—	6.90	7.50	9.50

Preselitev podjetja

in
priporočilo.

Udano podpisani usoja se p. n. občinstvu uljudno naznanjati, da je
preselil svojo krojaško obrt, katero je imel 8 let v Gledaliških ulicah št. 6 v

Šelenburgove ulice št. 4 (Schleinerjevo hišo).

Hkratu se zahvaljuje za zaupanje, skazano mu v starem prostoru in
prosi, da bi mu ga še nadalje ohranili, kajti prizadeval se bode v vsakem oziru
zadostovati zahtevam p. n. kupovalcev in naročnikov z realno in solidno po-
strežbo in končno opozarja na zalogo došlega tu- in inozemskega blaga.

Z velespoštovanjem

F. Cassermann.

Zalagalci

s teleti, sadjem, živili in z drugimi tamoš-
njimi deželnimi pridelki in izdelki,

kateri se tukaj lahko prodajo in bi se je izplačalo sem poši
ljati, naj nam pošljejo svoje ponudbe na debelo z uzorci, če
mogoče. Če bode blago ugajalo, pričakovati je živahne in
trajne kupčije.

Za trgovce na debelo

s tolščami, maslom, špèhom i. t. d.

smo pripravljeni po naročilu kupovati iz prve roke, po najnižjih
cenah, s polno vago, čisto blago, proti 1% proviziji. Nadalje
preskrbimo vse tukajšnje ogerske deželne izdelke in
pridelke proti zmerni proviziji. (620—6)

Posredovalni bureau za trgovino in obrt

v Budimpešti, gyár-utca 5.

Prostovoljna dražba.

Dne 5. novembra t. l. prodajal se bode parceloma tudi pod nastav-
ljeno ceno po sodnijskem potu — iz zapuščine Jakoba Hočevarja — mlin
v Količevem št. 22 pri Kamniku. Z izvrstno vodno silo, tudi za druge in-
dustrijske namene pripraven, hiša in poslopja s „fundus instructus“ om-
vred, po klicani ceni 11.599 gld. 15 kr., dalje njive, travniki in gozdi. —
Ara (vadium) 10% nastavljenih cen — Tretjino kupnine plačati je v 14
dneh, ostalo v 2 mesecih. — Nadaljni pogoji poizvedo naj se pri okrajni
sodnji na Brdu. — Dne 7. novembra bode dražba premičnih stvari. (715—5)

**Najboljši in najpripravnější način hranjevanja
je gotovo**

zavarovanje življenja.

Zavarovanje življenja koristno je vsakemu, neobhodno po-
trebno pa onim, ki imajo skrbeti za rodbino. Naše življenje od-
visno je od tolikih slučajnosti, da ne smemo nikdar puščati iz
oči bodočnosti onih, ki so nam dragi in za katere skrbeti smo
obvezani. Najboljši pripomoček za to je zavarovanje življenja,
katero je urejeno tako, da daje priliko vsakemu udeleževati se
njegovih dobrot.

Za neznan denar more se zavarovati kapital, ki se izplača
po smrti preostalej rodbini, ali dota, ki se izplača otroku, kedar
doživi 18, 20. ali 24. leto. Poslednje zavarovanje važno je zato,
ker se zavarovana dota izplača tudi tedaj, ko bi oni, ki jo je
zavaroval, umrl takoj potem, ko je uplačal prvi obrok, in ker se
vsa uplačana premija vrne, ko bi zavarovani otrok umrl pred
dogovorjeno starostjo.

More se pa tudi zavarovati kapital, ki se izplača zava-
rancu samemu o dogovorjeni starosti (n. pr. v 40, 50. ali 60. letu),
ali pa njegovim dedičem, ko bi utegnil umreti prej.

Vse te načine zavarovanja upeljane ima **vzajemno zava-
rovalna banka „SLAVIJA“** v Pragi, katere
prednost je še to, da je pri njej vsak člen brez kakage poseb-
nega priplačila deležen vsega čistega dobička, ki je leta 1887.
iznašal 10%, v prejšnjih letih pa tudi že po 20%, 25%, celo 48%.

Konci leta 1886. bilo je pri banki „SLAVIJA“ za življenje
zavarovanih 40.497 oseb za 22.835.193 goldinarjev.

Vsa pojasnila daje brezplačno

(233—62)

glavni zastop banke „SLAVIJE“ v Ljubljani,
v lastnej hiši (Gospodske ulice 12).

Čudež sedanjosti!

Najboljša in naj-

cenejša angleška

v remontoir obliki



ura z nihalom!

Samo 4 gld.

Samo 4 gld.

Mesto gld. 15.—.

Mesto gld. 15.—.

**10letno jamstvo za svetilno
moč kazalnice.**

**2letno jamstvo, da ura
dobro gre.**

Ta z devetimi zlatimi, srebrnimi in bronastimi svetinjami premijovana ura
ima polirano okrožje iz bakraste zlatokovine, narejeno prav po zgornjem narisi s
patentovano strokovnostekleno kazavnico, ki ima čudovito lastnost, da v zavsem
temni noči

sveti svetlo kakor mesec.

Poleg tega ima zvončeno budilo, ki se lahko nastavi na kateri čas kdo hoče,
ima dva bronasta uteža. Ker jej je cena, uštevši lesen zabojček, v katerem se
odposlje, le 4 gld., reci: štiri goldinarje, more vsakdo omisliti si tako izvrstno,
trajno uro, ki je kras vsakemu stanovanju. — Razpošilja proti gotovemu denarju
ali c. kr. poštnemu povzetju

Exporthaus I., „Zur Kaiserin Maria Theresia“, Wien, Weissgärber,
Kriegergasse II, Parterre, Thür 5, Wien. (541—18)

Slavnemu občinstvu zahvaljujem se za dosedanje naročanje obleke ter se ob jednem priporočam za nova naročila. — Imam veliko zalogo

domačega, angleškega in francoskega blaga.

Delo se izvršuje po najnovejšem kroji, po nizki ceni in točni postrežbi.

(713—2)

Ivan Potočnik, krojač v Domžalah.

Pranja se ne bode bati več!

Pralni in ovijalni stroj

(sistema STRAKOSCH & BONER)



je zopet tako praktično in dragoceno izumljenje, da zaradi svojih velikih koristij se povsod vedno bolj udomačuje in boče polagoma neobhoden za vsako redno gospodinjstvo. Kakšne težave so združene, da se opere in uredi umazano perilo, znano je dovolj vsakej gospodinjki. Kako hitro in jako jednovito vrši se pa to s praktičnim strojem za pranje in ovijanje, iz katerega pride perilo že več nego na pol suho, popolnoma čisto in svetlo. Skoro brez šuma in brez truda dva človeka v malo urah na tem stroju več obdelata, kakor pri navadnih težavnih in zamudnih razmerah 4 do 5 dražih žensk v ravno toliko dneh. Perilo se pri tem prav nič ne poškoduje in je, kakor že povedano, jako čisto. Tudi pomodri se pri tem lahko. Stroj postavi se lahko na katerem kraji koli in ne onesnaži tal, ker deluje hermetično zaprt. Na tisoče priznanih pism je pri tovarni STRAKOSCH & BONER na ogled. Tudi tu so že začeli uporabljati to velikansko in koristno novost in naj sledi tu nekatera spričala o tistih strojih, katere sem jaz preskbel in so se dobro obnesli.

Vabim torej gospodinjice, posestnike hotelov itd. najljubše, da pridejo mnogobrojno kupovat te stroje.

Z velespoštovanjem

(684—2)

FRAN DETTER, nasproti železnemu mostu v Ljubljani.

Gospodu **Franu Detter-ju** v Ljubljani!

Na željo Vašo potrjujem Vam prav rada, da sem jako zadovoljna s pralnim in ovijalnim strojem (sistema Strakosch & Boner), ki sem ga kupila pri Vas, ga vsakej gospodinjki najsrčneje priporočam. Jaz ne bi mogla pri mojem gospodinjstvu več pogrešati tega, za vsako gospodinjstvo tako koristnega stroja, s katerim se prihrani mnogo časa, dela in kuriva, ter se perilo jako varuje.

V Ljubljani, dne 10. oktobra 1888.

Karolina Dreise, tovarnarjeva žena.

Pralni in ovijalni stroj, kateri sem kupila pri Vas (sistema Strakosch & Boner), popolnoma ustreza njega zahtevam, kajti prihrani se pri tem mnogo dela, časa in kuriva, perilo pri tem nič ne trpi in torej lahko ta stroj vsakej gospodinjki iz lastne skušnje najiskrenejše priporočam.

V Ljubljani, dne 10. oktobra 1888.

Z velespoštovanjem

Jeanette Schlegel.

ILUSTROVAN NARODNI KOLEDAR

za leto 1889.

Uredil, izdal in založil Dragotin Hribar.

Dobiva se v „Narodni Tiskarni“ in v bukvarni J. Giontini-jevi v Ljubljani. — Cena 40 kr., po pošti 45 kr.

Vsebina: Popoln kalendarij, koledar, kateremu so pridejana tudi slovenska imena, in cerkveni koledar. Nadalje: Genealogija cesarske hiše. Sedanji vladarji evropski. Splošne določbe c. kr. pošte. Brzojavni cenik. Lestvica za pristojbine kolekov. Sejmi na Kranjskem. — Zabavni del: Štiridesetletnica vladanja cesarja Frana Josipa I. Naši zaslužni možje. Božja pota Slovencev. Na sveti večer. Smešnice. — Naznanila.

IVAN DODIČ,

vinski trgovec v Rovinji, v Istri.

Uljudno podpisani, kateri izvršuje že trideset let vinsko trgovino z najboljšim uspehom, priporoča svojo bogato zalogo izvrstnega

Istrijsanskega vina,

deloma lastnega pridelka, deloma nakupljenega iz najboljših gor, čistim gg. gostilničarjem in vinskim trgovcem in prosi mnogo osebnih ali pisanih naročil, zagotavlja najpoštenejšo postrežbo.

Hektoliter stane po dobroti 14 do 16 gld.

Ceniki vin pošiljajo se na zahtevanje v slovenskem, nemškem in italijanskem jeziku. — Pokušnje se na zahtevanje tudi dopošljejo.

Za mnogobrojna naročila se priporoča

Ivan Dodič,

vinski trgovec v Rovinji v Istri.

(681—3)

R. DITMARjeva

c. kr. priv.
tovarna za svetilnice

DUNAJ.

R. DITMARjeva

c. kr. priv.

Dunajska

bliskovna svetilnica 30"

(Patent 1888)

ima kroglasto, blestečo belo plame in

neznansko svetlobno silo 105 sveč,

katero so določila fonometrična merjenja gospodov

dr. Leonh. Weber-ja, kralj. profesorja na kralj. vsenčilišči v Vratislavi in dr. Rud. Benedikt-a, docenta na c. kr. tehniški veliki šoli na Dunaji, in se torej ne opira na kako poljubno trditev.

R. Ditmar-jeva c. kr. priv. bliskovna svetilnica 30"

se spodaj prižge, lahko uravnava in ugasne, je kolikor le mogoče enojno narejena ter je tudi ravnanje z njo jako preprosto, drži petroleja za deset ur ter je cenejša, nego druge svetilnice podobne konstrukcije domačega in inozemskega izdelka.

R. Ditmar-jevi c. kr. priv. meteorski svetilci s kroglastim plamenom

v velikosti:	15"	20"	25"	30"	35"	45"
s svetilno silo:	28,	45,	66,	76,	120,	157 sveč

dobé se primerno veliki

za namizne in viseče svetilnice, stenske svetilnice, laterne i. t. d. v vseh opravah in po vseh cenah. (550—14)

Ditmar-jeve svetilnice ima v zalogi vsaka boljša trgovina s svetilnicami.



R. DITMAR-jeve

bliskovne in meteorske svetilnice, namizne, viseče in stenske svetilnice

v največji izberi in po izvirnih cenah ima

FRAN KOLLMANN v LJUBLJANI.

(551—14)

Razglas.

Podpisani deželni odbor je sklenil, da se bodo izžrebane in konec decembra t. l. v izplačilo zapadle kranjske zemljiško-odvezne oblige s kuponi, kuponi sami in tudi lit. A oblige pri kranjski deželni blagajnici takoj po 4 $\frac{1}{2}$ $\frac{0}{0}$ eskomptirale.

Deželni odbor kranjski,

v Ljubljani, dne 23. oktobra 1888.

KAVARNA „AVSTRIJA“.

Ob preselitvi svoje kavarne

na Resselново cesto št. 1,

čutim se dolžnega, izreči presrečno zahvalo vsem gostom svojim za zaupanje, ki so mi je skazovali najst let v kavarni „Sternwarte“ na Sv. Jakoba trgu. S trdnim sklepom, da hočem pridobiti in ohraniti si zaupanje svojih p. n. obiskovalcev tudi v novih prostorih, prosim za mnogobrojen obisk.

Z velespoštovanjem

(706—2)

ULRIH SCHMIDT.

Za čas stavbe

priloga

ANDREJA DRUŠKOVIČA.

Mestni trg št. 10 trgovina z železnino Mestni trg št. 10

v velikem izboru in po zelo nizki ceni

okove za okna in vrata, storje za štokodiranje, drat in cveke, samokolnice, vezi za zidovje, traverze in stare železniške šine za oboke, znano najboljši Kamniški Portland in Roman cement, sklejni papir (Dachpappe) in asfalt za tlak, kakor tudi lepo in močno narejena štedilna ognjišča in njih posamezne dele.

Pri stavbah, kjer ni vode blizu, neobhodno potrebne vodnjake za zabijati v zemljo, s katerimi je mogoče v malo urah in z majhnimi stroški na pravem mestu do vode priti; ravno tako se tudi dobivajo vsi deli za skopane vodnjake: železne cevi in železolitni gornji stojali, kakor tudi za lesene cevi mesingaste trombe in ventile in železne okove. (224—36)

Za poljedelstvo:

Vsake vrste orodja, kakor: lepo in močno narejeni plugi in plužne, železne in lesene brane in zobovje zanje, motike, lopate, rovnice, krampe i. t. d. Tudi se dobiva zmirom sveži Dovski mavec (Lengfelder Gyps) za gnojenje polja.

V sredo žrebanje!

Srečke Obrtne Razstave, Prirejene v Proslavo Cesarske Svečanosti

samo **50** novc.

(658—18)

Glavni dobitok **25.000** Goldinarjev.

Loterijska pisarna komisije za slavnostno obrtno razstavo, Dunaj, Bartensteingasse 4.

V Ljubljani se dobivajo v menjalnici J. C. MAYER-JA.

Novo!

Priporočamo vsem gospodinjam po nas novo uvedeni in po preskušenej metodi napravljeni

Tschinkel^{nov} kavin zdrob

Novo!



v okusnih, jako praktičnih pušicah,

(508—15)

kot najboljši, najkrepkejši in zaradi tega tudi najcenejši dodatek k bobastej kavi.

Novo!

SCHÖNFELD.
LOBOSITZ.

Dobiva se v vsakej specerijske prodajalnici.
Avg. Tschinkel-a sinovi,

DUNAJ.
LJUBLJANA.

Najstarejša tvrdka za kavine surogate cele države.

Novo!

Motenje prebavljenja

(pomanjkanje slasti, slabo prebavljenje, zgaga i. t. d.), **počasno menjavo snovi** in njih nasledke (zabasanje, napenjanje, glavobolje, trdovratno glavobolje, zlato žlo) ozdravi **Lippmann-ov Karlsbadski šumeči prašek**, naše najboljšo domače zdravilo. — Dobiva se v škatljicah po 60 kr. in po 2 gld. v lekarnah. (636—11)

F. P. VIDIC & COMP.

priporočata p. n. občinstvu za **salone, kavarne, gostilne, privatna stanovanja** i. t. d.

lepe

lončene peči

po **jako nizki ceni** ter iz **najboljšega blaga** izdelane. (440—36)

Zaloga: v **Slonovih ulicah št. 9.**



ALOJZIJ KORSIKA



Glavna prodajalnica:
Tržaška cesta 10
poleg c. kr. glavne tobačne tovarne.

Odlikovana
umetna in trgovska vrtnarija
v **Ljubljani.**

Poddružnica:
Šelenburske ulice 6
vis-à-vis c. kr. pošt. in telegraf. uradu.

Udano podpisani priporočata se častitemu p. n. občinstvu in svojim častitim kupovalcem za **Vseh Svetih dan**, kakor tudi za **zimsko sezono** za **napravo svežih**

Vencev in šopkov

vsake vrste. — Z vsem preskrbljen, more njegov etablisment vsako naročilo najhitreje in po najnovejši faconi izvršiti — Nadalje ima

lepe dekoracijske rastline za olepšanje grobov in rakev in druge slavnosti.

Vsi predmeti v njegov strok spadajoči izdelujejo se najsolidneje in najcenejše. 719—2)

Za mnogobrojne naročbe proseč, znamuje z velespoštovanjem

A. Korsika.

Zobne operacije, plombovanja

i. t. d. i. t. d.

(710—3)

na **Turjaškem trgu hiš. št. 7.**

Poezije

SIMONA GREGORČIČA.

II. zvezek. — Založil Josip Gorup.

Dobivajo se samo pri meni. Broširane po **1 gld.**, s pošto 5 kr. več; elegantno vezane po **1 gld. 60 kr.**, s pošto 5 kr. več. (439—37)

Naročila se najlažje izvršujejo po poštinih nakaznicah

FRAN DEŽMAN,

knjigovez v **Ljubljani, Sv. Petra cesta št. 6.**

Konvertovanje zemljiško-odveznih obligacij vojvodine Kranjske.

Deželni zastop vojvodine Kranjske je na podlagi na Najvišjem mestu potrjenega deželno-zborskega sklepa z dne 19. januarja 1888 zaradi konvertovanja, oziroma poplačanja vseh zemljiško odveznih obligacij vojvodine Kranjske vzel štiridestotno posojilo v znesku štirih milijonov goldinarjev av. velj., obstoječe iz

3000 obligacij po	100 gld.	100 obligacij po	5000 gld.
2200 " " " " " " " " " " " "	1000 " "	100 " " " " " " " " " " " "	10000 " "

katere se bodo poluletno, od 1. julija 1888 začeni, obrestovale in nadalje v 40 letih, od 1. julija 1889 računši, potom žrebanja poravnale.

Te obligacije so na podlagi zakona z dne 17. junija 1888, drž. zak. št. 121, glede obrestovanja in poplačevanja proste davka, koleka in pristojbine ter jim je popolno oproščeno davka, koleka in pristojbine za ves čas postavno zagotovljeno. Za točno plačevanje obresti in povračilnih obrokov tega posojila jamči vojvodina Kranjska z vsem svojim premoženjem in s svojimi dohodki.

Na podlagi navedenega zakona z dne 17. junija 1888 se smejo obligacije tega posojila uporabljati v obrestonosno nalaganje glavnice od ustanov, pod javnim nadzorstvom stoječih zavodov, potem od strotninskih, fidejkomisnih in depozitnih novcev in po borzni ceni, vendar ne čez imensko vrednost — za službene in poslovne položnine (kavcije).

Denarni zavod „Unionbank“ na Dunaji je prevzel vse obligacije navedenega deželnega posojila na gotovi račun ter vabi v smislu dotične pogodbe z zastopom vojvodine Kranjske posestnike izžrebanih, dne 1. januarja 1889 v povračilo zapadlih kranjskih zemljiško-odveznih obligacij, da zamenjajo te obligacije z novimi 4 odstotnimi obligacijami pod sledečimi pogoji:

1. Za vsakih 100 gld. nominalne glavnice kranjskih zemljiško odveznih obligacij izplača se 100 gld. nominalne vrednosti novega posojila in 11 gld. 75 kr. v gotovini.
2. Posestnikom zemljiško-odveznih obligacij je na prosto voljo dano, namesto zneskov v gotovini zahtevati primerno število obligacij novega posojila po kurzu 98 gld. 50 kr.
3. Zemljiško-odvezne obligacije morajo se pri zamembi izročiti z vsemi še ne izplačanimi kuponi, tudi s tistimi, ki bodo zapadli dne 1. novembra 1888. Neizročene, še ne zapadle kupone mora posestnik zemljiško-odveznih obligacij pri zamembi v polnem znesku plačati v gotovini.

Obveznicam *lit. A.* priložiti se morejo tudi eventualno k njim spadajoče plačilne pole za obresti ter morajo imeti potrjilo dotične izplačevalnice (davkarije), da so se obresti ustavile

Nove obligacije 4% posojila imajo po 40 kuponov, katerih prvi zapade dne 1. januarja 1889, in po jeden talon.

Obračun tekočih kuponovskih obresti za 1. novembra 1888 vršil se bode tako, da se bode za vsakih 100 gld. nominalne zemljiško odveznih obligacij povrnilo posestniku 2 gld. 36 $\frac{1}{4}$ kr. obresti, za vsakih 100 gld. nom. novega posojila pa se bode v račun vzelo 1 gld. 33 $\frac{1}{3}$ kr. za obresti.

Tisti p. t. posestniki kranjskih zemljiško odveznih obligacij, katere se hočejo poslužiti njim ponujenega konvertovanja pod navedenimi pogoji, oglasiti, oziroma uložiti morajo zemljiško-odvezne obligacije, katere hočejo zamenjati, v dobi **od 1. septembra do uštetega 31. oktobra 1888** pri jednej spodaj navedenih zamenjevalnic, in sicer:

na Dunaji pri „Unionbank“,

v Ljubljani pri gosp. L. C. Luckmann-u in gosp. J. C. Mayer-ju,

ker sicer izgube pravico do konvertovanja ali zamembe.

Pri tem je paziti na sledeča določila:

- a) Obligacije se uložijo z oglasilnimi listi, kateri so izgotoviti v dveh eksemplarih. Obrazce za take oglasilne liste izdajajo na vedene zamenjevalnice.
- b) Uložitelja se vrne jeden oglasilni list s potrjilom prejema ter se bodo proti temu letos izplačale obligacije novega posojila, kakor tudi ostanek glavnice, kar bi se je ne poravnalo z obligacijami samimi in pa iz obračunjenja kuponovskih obresti izvirajoči znesek pri tistih zamenjevalnicah, pri katerih so se uložile v zamembo odločene obligacije.
- c) Obligacije novega posojila in pa zneski v gotovini, kar bi se jih ne vzdignilo do 1. januarja 1889, bodo od tega časa naprej na razpolaganje pri dotični zamenjevalnici ob računu in na škodo upravičencev.

NA DUNAJI, dne 31. avgusta 1888.

UNIONBANK.